

A Fővárosi Ítéletábra a dr. Papócsi Katalin ügyvéd (fél címe 2) által képviselt **N-P. Kft.** (...) I. rendű és II. rendű felperes neve (II. rendű felperes címe I/4.) II. rendű felpereseknek a dr. Kapiller Péter ügyvéd (....) által képviselt **B-H. Kft.** (alperes címe.) alperes ellen tisztességtelen piaci magatartás megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2018. június 13. napján kelt, 3.P...../2018/4. számú ítélete ellen a felperesek 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felpereseket, hogy 15 napon belül külön-külön fizessenek meg az alperesnek 10.000 (Tízezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felpereseket, hogy 15 nap alatt külön-külön fizessenek meg az alperesnek 100.000 forint perköltséget.

A megállapított tényállás szerint a II. rendű felperes, mint ügyvezető által képviselt I. rendű felperes és az alperes 2009. február 10. napján kereskedelmi szerződést (a továbbiakban: Szerződés) kötöttek, aminek tárgyaként az I. rendű felperes tulajdonában álló találmány szerinti Primbiotic gél (vámtarifa-szám:) nevű termék magyarországi kizárólagos forgalmazási jogának az alperes részére való megadását jelölték meg. Az alperes vállalta az I. rendű felperes által gyártott termék minél szélesebb piaci elosztásának biztosítását, patikalátogatóin keresztül direkt és indirekt értékesítését. Az I. rendű felperes azzal is megbízta az alperest, hogy teljes jogkörrel eljárjon a Magyar Szabadalmi Hivatalnál (a továbbiakban: Hivatal) a Primbiotic géltre vonatkozó védjegybejelentés kapcsán. Az alperes a javára szóló, OÉTI/2009. számú engedély alapján kezdte meg a termék forgalmazását a Primbiotic gél szóösszetételt dominánsan hordozó, az emberi test és az emésztő szervek sematikus ábrázolását tartalmazó csomagolásban.

A II. rendű felperes és az alperes 2010. május 21. napján megállapodást kötöttek (a továbbiakban: Megállapodás), ebben a II. rendű felperest a „Primbiotic” szó kitalálójaként és a vele jelzett gél feltalálójaként határozták meg. Ebben a II. rendű felperes átadta a jogot az alperesnek, hogy a „védjegyet magyarországi használatra levédje [...] és azt kizárólagos joggal használhassa”. Az alperes 2010. március 4. napján bejelentéssel élt a Primbiotic gél termék csomagolásával azonos színes ábrás megjelölésre, amit a Hivatal lajstromszámon védjegyként lajstromozott a Nizzai Megállapodás szerinti 5. osztályba sorolt áruk, különösen ásványi élelmiszer-kiegészítők körében. A per alatt a felperesek a védjegy törlését kezdeményezték, a kérelmet a Fővárosi Ítéletábra 8.Pkf...../2017/7. számú végzésével jogerősen elutasította.

Az I. rendű felperes 2009. június 29. napján a **H. Kft**-nek engedélyt adott a Primbiotic gél forgalmazását. Az alperes ezt szerződésszegésnek tekintette és 2012. október 26. napján azonnali hatállyal felmondta a Szerződést, amit a felperesek tudomásul vettek. Az alperes változatlanul forgalmazza a Primbiotic gél, azt a részére adott OÉTI engedélyszám alatt a **B. Zrt**-vel gyártatja és a bio-herb.hu címen elérhető honlapján sajátjaként árulja a védjegy szerinti csomagolásban. A felperesek eredménytelenül hívták fel az alperest a sérelmezett termék forgalmazásának abbahagyására.

A felperesek a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (Tpv.), illetve a Ptk. alapján keresetet terjesztettek elő az alperessel szemben.

Az I. rendű felperes a tisztességtelen piaci magatartás megállapítását elsődlegesen a Tpv. 2. §-a, másodlagosan 3. §-a, harmadlagosan 4. §-a, negyedlegesen 6. §-a alapján kérte, ötödleges kérelme a jogsértés Ptk. 81. § (1) bekezdése szerinti megállapítására irányult.

A II. rendű felperes a tisztességtelen piaci magatartás megállapítását elsődlegesen a Tpv. 2. §-a, másodlagosan 4. §-a alapján kérte, harmadlagosan a Ptk. 81. § (1) bekezdésére hivatkozva üzleti titokkal való visszaélés megállapítását kérte, negyedlegesen pedig a Ptk. 86. § (1) és (3) bekezdése alapján kérte az alperesi jogsértés megállapítását.

Jogkövetkezményként mindkét felperes eltiltást, elégtétel adást, a sérelmes helyzet megszüntetését, adatszolgáltatást, a jogsértéssel érintett áruk kereskedelmi forgalomból való visszahívását, onnan való végleges kivonását, illetve megsemmisítését kérte.

Az alperes a kereseti kérelmek tekintetében vitatta a jogalapot, ellenkérelme a kereset mindenre kiterjedő elutasítására irányult.

Az elsőfokú bíróság a felperesek valamennyi kérelme esetében a kereset elutasítására látott okot.

Az alperesi magatartásnak a Tpv. 2. §-ába ütközését a törvényszék nem látta megállapíthatónak, mert a felperesek sem a fogyasztók, sem olyan saját törvényes érdeküket nem bizonyították, melyeket tisztességtelenül sérthetné vagy veszélyeztetné az alperesi gyártás és forgalmazás. A peradatok szerint a Primbiotic gél megjelölés először a Szerződésben jelenik meg, mint az I. rendű felperes által gyártott termék neve. Az okiratban az I. rendű felperes a termék alapjául szolgáló „találmány” „tulajdonosaként” lett meghatározva, vagyis ő rendelkezett a termék összetételével és gyártásával kapcsolatos szellemi jogok felett, azonban a Szerződés, majd a Megállapodás a Primbiotic gél forgalmazásának kizárólagos jogát és a csomagolást védő védjegyjogot az alpereshez telepítette. Az elsőfokú bíróság nem találta bizonyítottnak egyik felperes esetében sem a Primbiotic gél megjelölés használatát. A II. rendű felperes korábban eltérő nevekkkel (pl. MC gél) forgalmazott kombucha teából előállított, mikrobiális cellulózt tartalmazó terméket, a **H. Kft.** általi forgalmazás viszont későbbi a Szerződésnél. Arra nincs peradat, hogy az értékesítés, illetve a promóció során olyan üzenet jelent volna meg, hogy a termék a felpereseké vagy annak minőségéért felelősség terheli őket. Ebből következően a fogyasztók a nevezett terméket a Szerződés teljesítésétől fogva az alperes termékeként ismerték meg, annak a jogviszony felmondását követő tovább forgalmazása, gyártásának átvétele még a termékösszetétel változtatása esetén sem sérti a fogyasztók érdekeit. Az elsőfokú bíróság a felperesek tekintetében sem talált megállapíthatónak olyan piaci érdeket, melyet az alperes sérthetne. A Primbiotic gél kizárólag a Szerződés szövegében minősül az I. rendű felperes tulajdonának, de a piaci forgalomban ekként soha nem jelent meg. Kereskedelmi jogok pedig még a Szerződés szerint sem illették a II. rendű felperest, aki a termék promóciójában csak mint „feltaláló”, a termék arca jelent meg, és a Megállapodással azt is engedélyezte az alperesnek, hogy „a védjegyet magyarországi használatra levédje és kizárólagos joggal használhassa”. Az alperes ennek nyomán szerzett a Primbiotic gél megjelölésre és a termék csomagolására védjegyoltalmat,

aminek alapján a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (Vt.) 12. § (1) bekezdése szerint őt kizárólagos használati jog illeti meg a felperesekkel szemben is. Ezen joga az alperesnek nem korlátozható a Tpv. 2. §-án alapuló eltiltással, hanem a feltételek fennállása esetén a védjegy törlésére lehet mód, de ezt eredménytelenül kérték a felperesek. Mindezek alapján a Tpv. 2. §-ára alapított felperesi igény megalapozatlan.

Az I. rendű felperes másodlagos, Tpv. 3. §-ára alapított keresete sem foghatott helyt. Nem volt vitás, hogy a peres felek azonos piaci szegmensben tevékenykednek, ezért versenytársak. Az I. rendű felperes jóhírnevének és hitelképességének sérelmét látta abban, hogy az alperes hamis látszatot keltve az ugyanolyannak tűnő, de a felperesi termékénél higabb, rosszabb minőségű terméket gyártat és forgalmaz. Ezt a törvényszék nem látta megalapozottnak, hiszen a piaci forgalomban a Primbiotic gél mindvégig az alperes termékeként jelent meg, tehát a fogyasztók azt az ő termékeként ismerték meg. Az I. rendű felperes nem bizonyította, hogy az ő termékét az alperes sajátjaként vagy azzal összefüggő terméként tüntette volna fel. Vagyis az alperesi termékkel kapcsolatos tények nem hozhatók kapcsolatba az I. rendű felperes személyével, így jóhírnevét, hitelképességét nem befolyásolhatják és nem is sérthetik.

A Tpv. 4. §-ára alapított felperesi kereseteket is elutasította az eljáró bíróság. Utalva a Ptk. 81. § (2) bekezdésére kifejtette, hogy a felperesek csak általánosságokat fogalmaztak meg arról, hogy az alperes az együttműködésük során, és egy korábbi munkavállalójuk, **G. A.** közreműködésével szerezhette meg a termék előállítására vonatkozó információkat jelentő üzleti titkokat. Azonban nem azonosítottak olyan konkrét tény, információt, megoldást vagy adatot, melynek üzleti titok minőségét és tisztességtelen felhasználását vizsgálni lehetett volna. Ekként a kereset elbírálásához szükséges legalapvetőbb tényállítások hiányoztak. Kizárólag a Primbiotic gél gyártási receptúrája tekinthető olyan megoldásnak, amely üzleti titoknak minősíthető. Ugyanakkor ez az igény összekeveredett a II. rendű felperesnek a Primbiotic gél gyártási receptúrájával kapcsolatos érveivel, melyet szellemi alkotásának (know-how) tekint. A felperesek nem állították, hogy e jogot a II. rendű felperes az I. rendű felperesre ruházta volna át. A receptúrával kapcsolatos jogait tehát a II. rendű felperes érvényesítheti. Mivel pedig többlettényállás az, hogy e titok egyúttal szellemi alkotás is, annak tisztázása, hogy jogosulatlan megszerzése, illetve felhasználása történt-e a II. rendű felperes negyedleges kereseti kérelmére tartozik.

Az I. rendű felperes Tpv. 6. §-ára alapított kereseti kérelmét sem látta alaposnak a törvényszék. Ha ugyanis a Primbiotic gél végig az alperes termékeként jelent meg a forgalomban, tehát azt a fogyasztók az ő termékeként ismerték meg, az nyilvánvalóan nem lehet jellemző az I. rendű felperesre, vele a Primbiotic gél terméket a fogyasztók nem azonosíthatják. E körben is utalt az elsőfokú bíróság a termék csomagolását védő alperesi védjegyre és az ebből fakadó kizárólagos használati jogra, amely szintén nem korlátozható a Tpv. 6. §-án alapuló eltiltással.

Az I. rendű felperes ötödleges és a II. rendű felperes harmadlagos, Ptk. 81. § (1) bekezdésére alapított keresete ugyancsak alaptalan volt. A felperesek e tekintetben is azzal érveltek, hogy az alperes a termékük előállítására vonatkozó üzleti titok birtokába jutott és azzal olyan módon él jogosulatlanul vissza, hogy felhasználásával a terméket továbbra is gyártja és forgalmazza. Azonban e körben sem jelöltek meg olyan konkrét tény, információt, megoldást vagy adatot a felperesek, melynek titokban tartása érdekében a szükséges intézkedéseket megtették és amelyet az alperes engedélyük nélkül felhasznált.

A II. rendű felperes negyedleges kereseti kérelmében a Ptk. 86. § (3) bekezdésére, illetve 87. § (1) bekezdésére hivatkozott. A Megállapodásban őt a Primbiotic kitalálójaként és a gél „feltalálójaként” határozták meg, azonban a II. rendű felperes nem igazolt saját iparjogvédelmi jogot, a találmánynak

tekintett szellemi alkotás miben létező eltérő előadásokat tett, a Primbiotic gélnek hol működési mechanizmusára, hol összetételére, hol gyártástechnológiájára utalt és ezek összességére kérte a jogsértés megállapítását. Ugyanakkor a II. rendű felperes kizárólag a Primbiotic gél gyártási eljárása tekintetében adott elő érdemben vizsgálható tényeket. A termék receptúrájaként a „Mikrobiális cellulózból készült rostpótló, enniváló gél elkészítésének receptje” című szakirodalmi művét azonosította, aminek műpéldányát a Hivatalnál helyezte letétbe, erről a hatóság 2012. december 4. napján ... nyilvántartási számon tanúsítványt bocsátott ki. A bírósági kirendelés alapján **D.Z.** igazságügyi vegyész szakértő ezt a receptúrát vetette össze a **B. Zrt.** bérnyártásában alkalmazott receptúrával. A szakvéleményből aggály nélkül kitűnik, hogy a felperesi receptúra a vizsgálat idején még közkinccsé nem vált, társadalmilag széles körben felhasználható gyártástechnológiai leírás, tehát mint szellemi alkotást a Ptk. 86. § (3) bekezdése értelmében védelem illeti meg. De az is kiderült, hogy a felperesi receptúra lényege a mikrobiális cellulóz rostok aprítása, a **B. Zrt.** viszont oldást alkalmaz, ami kevésbé hatékony eszköze a felület növelésének, és ez a technológiai különbség indokolhatja az alperesi és az I. rendű felperesi termék minőségbeli különbségét. Bár a szakértő konklúziója az volt, hogy az alperesi technológia a felperesi receptúrán alapulhat, ennek jogilag nincs jelentősége, mert a Ptk. 86. § (3) bekezdése csak a felperesi receptúrát védi. Mivel a **B. Zrt.** ettől lényegi ponton különböző más technológiával gyártja a panaszt termék, ezért nem állapítható meg jogsértés. Emiatt nem volt szükség annak tisztázására, hogy az alperes megszerezte-e a felperesi receptúrát, **G. A.** tanúmeghallgatását ezért az elsőfokú bíróság mellőzte. A fenti indokok alapján az elsőfokú bíróság a felperesek valamennyi kereseti kérelmét elutasította.

A döntés ellen a felperesek fellebbeztek, elsődlegesen az ítélet megváltoztatását és kereseti kérelmeiknek helyt adó ítéletet, másodlagosan a határozat hatályon kívül helyezését kérték.

A Tpv. 2. §-a kapcsán hangsúlyozták, hogy a Primbiotic gél a felek közösen vezették be a piacra, annak szakmai hitelességét az ismert szaktekintély II. rendű felperes média- és internetes megjelenései adták, a minőséget pedig az I. rendű felperes biztosította. A szakvéleményre utalva kiemelt jelentőségűnek tartották, hogy a mikrobiális cellulóz ehetővé tételét a II. rendű felperes oldotta meg a Hivatalnál letétbe helyezett, a termék egyediségét adó receptúrával, amely a gyártási technológiát leíró know-how-t jelenti. Minthogy a szakértő által is megállapítottan az alperesi termék alapvetően a felperesi ötlet felhasználásával készült, ezért álláspontjuk szerint az alperes a Ptk. 86. § (3) bekezdését is megsértette, mert a felperesi receptúra látszatát keltve, ugyanazon OÉTI számon úgy hozott forgalomba közkinccsé nem vált alapokon terméket, hogy a technológia lényegi elemét jelentő aprítás helyett oldást alkalmazott, ami az élelmiszer-vizsgálati jegyzőkönyv szerinti minőségi különbséget eredményezett. Megítélésük szerint a keresetek elbírálásánál a lényegi kérdéseket képező szakmai elemek nem kaptak kellő súlyt, ami a szakvélemény kiegészítését teheti szükségessé. Kiemelték, miszerint a II. rendű felperes a találmányhoz kapcsolódó vagyoni jogokat az I. rendű felperesre ruházta, továbbá hogy a Primbiotic gél már vámtarifaszámmal rendelkező, létező felperesi termék volt. A Megállapodás pedig rögzítette, hogy a II. rendű felperes a Primbiotic szó kitalálója és a gél feltalálója. Ekként nem minősülhet tisztességesnek, hogy az alperes a Szerződést felmondva a terméket más gyártóval, gyengébb minőségben állítja elő, illetve forgalmazza. Az alperes a piac felé a változatlan látzatát keltette és ezzel megtévesztette a fogyasztókat, akik azt hitték, hogy a termékhez nevüket és hitelességüket adó felperesektől megszokottal azonos termékről van szó. Mindezek egyértelműen bizonyítják a felperesek jogsérelmét, ami alól nem mentesülhet az alperes védjegyjogára hivatkozva sem, ugyanis a tőle elvárható minimális magatartás az lett volna, ha a fogyasztókat tájékoztatja a minőség változásról, továbbá nem szerepelteti a mikrobiális cellulóz kifejezést, mivel az oldással készített terméke nem tekinthető annak. Annak sem látták jelentőségét, hogy a címkén az alperes van forgalmazóként feltüntetve, mert a széles körű promóció a felperesekre épült, a terméket a terméknevhez,

hatásmechanizmushoz fűzött magyarázat, majd a termék gyártói minősége vezette be a piacra és adta el. Vitatták azt az ítéleti álláspontot is, miszerint a gyártó a technológián saját kockázatára a minőség rovására tisztességesen változtathatott.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az ítélet helybenhagyására irányult, annak helyes indokaira tekintettel.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást kellően feltárta, abból az anyagi és eljárási szabályok megfelelő alkalmazásával helyesen jutott arra a megállapításra, hogy az alperes nem valósít meg jogsértést egyik kereseti kérelem vonatkozásában sem. A másodfokú bíróság lényeges eljárási szabálysértést nem tapasztalt, illetve ilyet a felperesek sem hoztak fel, ezért az elsőfokú ítéletet érdemben bírálta felül és az elsőfokú bíróság döntésével és indokaival mindben egyetértett.

A Tpvt. keresetindításkor hatályos 2. §-a szerint tilos gazdasági tevékenységet tisztességtelenül - különösen a versenytársak, üzletfelek, valamint a fogyasztók törvényes érdekeit sértő vagy veszélyeztető módon vagy az üzleti tisztesség követelményeibe ütközően - folytatni. Az ismertetett szabály szubszidiárius jellegű, a kialakult és következetes ítélkezési gyakorlat értelmében alkalmazásának csak akkor lehet helye, ha a sérelmezett magatartás nem sorolható a Tpvt.-nek a tisztességtelen verseny tilalmáról szóló II. fejezetében meghatározott valamely nevesített törvényi tényállásba. Minthogy az I. rendű felperes a Tpvt. 3., 4. és 6. §-ai, a II. rendű felperes a Tpvt. 4. §-a alapján is fogalmazott meg kereseti kérelmet azonos tényállásra alapítva, ezért adott esetben többlétevényállás hiányában kizárt a generálklauzula alkalmazása. Ennek okán a másodfokú bíróság ezen kereseti kérelem tekintetében külön nem vizsgálódott, azonban az ítélet e körben tett helyes megállapításait a további kereseti kérelmek elbírálása során figyelembe vette.

A Tpvt. 3. §-a kimondja, hogy tilos valótlan tény állításával vagy híresztelésével, valamint valós tény hamis színben való feltüntetésével, úgyszintén egyéb magatartással a versenytárs jó hírnevét vagy hitelképességét sérteni, illetőleg veszélyeztetni.

Az elsőfokú bíróság helyesen értékelte, hogy a nyilvánvalóan versenytársi kapcsolatban lévő felek közötti munkamegosztás révén annak ellenére, hogy az I. rendű felperes gyártotta a Primbiotic gélit az mégis az alperes értékesítési tevékenysége folytán vált a piacon ismertté, vagyis a fogyasztók azt hozzá kötik. A perben nem merült fel adat arra, hogy az I. rendű felperes termékét az alperes a sajátjaként kommunikálta, hirdette volna és arra sem, hogy az alperes az általa gyártatott terméket összefüggésbe hozta volna az I. rendű felperessel, illetve termékével. Az alperes a szerződéses jogviszony megszűnése óta is a részére adott OÉTI engedély alapján forgalmazza, azonos csomagolásban a Primbiotic étrend-kiegészítő gélit, így azt a minőség megváltozásától függetlenül változatlanul hozzá köthetik a fogyasztók. Ezen a megítélésen nem változtatnak a II. rendű felperes média- és internetes megjelenései, mert személyét a fogyasztó közvetlenül nem tudja az I. rendű felperesi társasággal kapcsolatba hozni, emellett azokból nem lehet arra következtetni, hogy a felpereseket felelősség terhelné az alperesi termék minőségét illetően. Megalapozatlanul állította tehát az I. rendű felperes jóhírnevének vagy hitelképességének a sérelmét, így e körben keresete nem foghatott helyt.

A Tpvt. 4. § (1) bekezdése alapján tilos üzleti titkot tisztességtelen módon megszerezni vagy felhasználni, valamint jogosulatlanul mással közölni vagy nyilvánosságra hozni. A (2) bekezdés szerint üzleti titok tisztességtelen módon való megszerzésének minősül az is, ha az üzleti titkot a

jogosult hozzájárulása nélkül, a vele - a titok megszerzése idején vagy azt megelőzően - bizalmi viszonyban vagy üzleti kapcsolatban álló személy közreműködésével szerezték meg. A (3) bekezdés a) pontja úgy rendelkezik, hogy e törvény alkalmazásában üzleti titok alatt a Polgári Törvénykönyvben meghatározott fogalmat kell érteni.

A Ptk. 81. § (1) bekezdése kimondja, hogy személyhez fűződő jogokat sért, aki a levéltitkot megsérti, továbbá aki a magántitok vagy üzleti titok birtokába jut, és azt jogosulatlanul nyilvánosságra hozza vagy azzal egyéb módon visszaél. A Ptk. 81. § (2) bekezdése szerint üzleti titok a gazdasági tevékenységhez kapcsolódó minden olyan tény, információ, megoldás vagy adat, amelynek nyilvánosságra hozatala, illetéktelenek által történő megszerzése vagy felhasználása a jogosult - ide nem értve a magyar államot - jogszerű pénzügyi, gazdasági vagy piaci érdekeit sértené vagy veszélyeztetné, és amelynek titokban tartása érdekében a jogosult a szükséges intézkedéseket megtette.

Helyesen foglalt állást a törvényszék az üzleti titok sértés tekintetében is, mert a felperesek nem jelöltek meg olyan konkrét tény, adatot, információt, megoldást, ami üzleti titoknak lenne minősíthető és amelyet az alperes tisztességtelen módon megszerzett és felhasznált volna. Kétség kívül a felek üzleti kapcsolatban álltak egymással, de a felperesek nem bizonyították, hogy ennek keretében az alperes illetéktelenül olyan ismeretek birtokába jutott és használt fel jogosulatlanul, amelyek az ő jogszerű pénzügyi, gazdasági vagy piaci érdekeit sértené vagy veszélyeztetné, miként azt sem bizonyították, hogy a titokban tartás érdekében milyen szükséges intézkedéseket tettek. A felek együttműködésének idején a felperesi oldal látta el a termék előállításával kapcsolatos szakmai és gyártási feladatokat, az alperes pedig a termék értékesítését és promócióját végezte, tehát tevékenységének a természete sem igazolja üzleti titokhoz való hozzáférését vagy megszerzésének a lehetőségét. Arra is helyesen mutatott rá az ítélet, hogy egyedül a Primbiotic gél gyártási receptúrája lenne üzleti titoknak minősíthető, de mivel ezt a II. rendű felperes szellemi alkotásának, know-how-jának tekinti, ezért a jogosulatlan megszerzés és felhasználás kérdése a II. rendű felperes negyedleges kérelme körében bírálendő el. Mindezek alapján nem volt alapos a felperesek versenyjogi alapon előterjesztett üzleti titok sértésre alapított keresete, és azonos indokok miatt ugyanez állapítható meg a Ptk. 81. § (1) bekezdése alapján előterjesztett igényük esetében is.

A Tpv. 6. §-a előírja, hogy tilos az árut, szolgáltatást (a továbbiakban együtt: áru) a versenytárs hozzájárulása nélkül olyan jellegzetes külsővel, csomagolással, megjelöléssel - ideértve az eredetmegjelölést is - vagy elnevezéssel előállítani vagy forgalomba hozni, reklámozni, továbbá olyan nevet, megjelölést vagy árujelzőt használni, amelyről a versenytársat, illetőleg annak áruját szokták felismerni.

Nem volt megállapítható a jellegbitorlás törvényi tényállási elemeinek a megvalósulása sem. Az I. rendű felperes nem igazolta, hogy a jellegzetes külső megjelenéssel rendelkező Primbiotic étrend-kiegészítő gél olyan termék, amiről a fogyasztók őt ismerhetik fel. Nem vitásan a felperesi oldal korábban forgalmazott már más (pl. MC gél) név alatt mikrobiális cellulózt tartalmazó terméket, amit viszont a fogyasztó egyértelműen nem kapcsolhat a jelen per tárgyát képező Primbiotic gélhez, ezért ennek ténye a jogvita szempontjából irreleváns. A Primbiotic termék promóciójából sem szűrhető le olyan következtetés, hogy az étrend-kiegészítő az I. rendű felperessel lenne összefüggésbe hozható, tehát annak alapján sem ismerhetik fel őt a vásárlók vagy érdeklődők. Ezzel szemben megállapítható, hogy a piaci forgalomban a Primbiotic gél mindvégig mint az alperes részére az OÉTI által engedélyezett étrend-kiegészítő jelent meg, amelynek csomagolásán feltűnő színes ábrás ... lajstromszámon, a Primbiotic szóra pedig lajstromszámon védjegyjelölést is szerzett a felperesek hozzájárulásával az alperes. Ilyen körülmények között eredménytelen volt az I. rendű felperes negyedleges kereseti kérelme is.

A Ptk. 86. § (1) bekezdése értelmében a szellemi alkotás a törvény védelme alatt áll, a (3) bekezdés szerint a törvény védi azokat a szellemi alkotásokat is, amelyekről a külön jogszabályok nem rendelkeznek, de amelyek társadalmilag széles körben felhasználhatók és még közkinccsé nem váltak. A 87. (1) bekezdése alapján, akinek szellemi alkotáshoz fűződő jogát megsértik - a külön jogszabályban meghatározott védelmen kívül - a személyhez fűződő jogok megsértése esetén irányadó polgári jogi igényeket támaszthatja.

Nem volt vitás, hogy a Megállapodásban feltalálónak nevezett II. rendű felperes iparjogvédelmi joggal nem rendelkezik, miként az sem, hogy a Hivatalnál letétbe helyezett műpéldányban szereplő recept még közkinccsé nem vált, társadalmilag széles körben felhasználható gyártástechnológiai leírás, amit a Ptk. 86. § (3) bekezdése szellemi alkotásként védelemben részesít. Védjegyjogosultságára tekintettel az alperes nem volt elzárva attól, hogy a szerződéses jogviszony megszűnése után azonos név és csomagolás mellett továbbra is piacon maradjon a termékkel. A perben az várt eldöntésre, hogy megsértette-e az alperes a II. rendű felperes know-how-ját vagy attól független megoldással készülnek-e a Szerződés megszűnése után forgalmazott, panaszolt termékek. Erre a kérdésre egyértelmű választ adott a szakvélemény, amely megállapította, hogy a receptben szereplő aprítás helyett a **B. Zrt.** oldást alkalmaz, amely eljárás hatékonyságát illetően alapvetően különbözik a felperesi módszertől, aminek éppen a mikrobiális cellulóz rostok aprítása a lényege, és ez a technológiai eltérés lehet a magyarázata az I. rendű felperes és az alperes terméke közötti minőségbeli különbözőségnek is. A fellebbezés szerint a perben a lényegi kérdéseket képező szakmai elemek nem kaptak kellő súlyt, ami a szakvélemény kiegészítését teheti szükségessé. A másodfokú bíróság ezzel nem értett egyet, mert az eljárásban annak volt jelentősége, hogy megállapítható-e az, hogy az alperes a védett gyártási technológia egyszerű lemásolásával előállított terméket hoz-e forgalomba vagy attól eltérőt, erre pedig a szakértő kielégítő és értékelhető válasszal szolgált. A jogvita szempontjából közömbös, hogy az alperesi termék felperesi ötleten alapult, mert az ötlet nem áll jogi védelem alatt, az pedig egyértelműen bizonyításra került, hogy a sérelmezett termék lényegileg eltérő technológiára épül, vagyis nem a műpéldányban leírtak szerint készül az alperes által jelenleg is forgalmazott Primbiotic gél, ami kizárja a II. rendű felperes szellemi alkotásához fűződő jogának megsértését.

Mindezek tükrében a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helyes indokai alapján a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A sikertelen fellebbezés miatt a Pp. 78. § (1) bekezdése folytán a felperesek kötelesek megtéríteni az alperesnek a másodfokú eljárással felmerült perköltségét, ami a képviselőtét ellátó ügyvéd 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdései, valamint 4/A. § (1) bekezdése szerint meghatározott munkadíját tartalmazza.

, 2018. november 8.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Pullai Ágnes s.k.
előadó bíró

. Mózsik Tímea s.k.

bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági ügyintéző